

University of Groningen

Urologische onderzoeken bij zwangerschaps-albuminurie

Peters, Cornelis Evert

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1921

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Peters, C. E. (1921). *Urologische onderzoeken bij zwangerschaps-albuminurie*. Noordhoff Uitgevers.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

UROLOGISCHE ONDERZOEKINGEN BIJ ZWANGERSCHAPS-ALBUMINURIE.

INLEIDING.

De vraag, die ik mij heb voorgelegd is deze: „Zouden beide nieren gelijk deelen in de schade hen door de zwangerschap toegebracht?” En zou uit het antwoord op deze vraag ook eene verbetering van onze inzichten in de oorzaken der zwangerschaps-nephropathieën af te leiden zijn?

De meeningen toch loopen nog zóóver uiteen, dat het moeielijk wordt eene keuze te doen. Alles wat kan bijdragen om aan onze keuze eenigen steun te geven moet ons welkom zijn; die keuze toch is het, die onze houding aan het ziekbed moet bepalen.

Voor de beantwoording van de bovengemelde vraag zou noodig zijn: functioneel nier-onderzoek en hiervoor gesepareerd opvangen der urine van rechter en linker nier.

Al aanstonds rijst daarbij de vraag: „Zijn we verantwoord de ureteren te katheteriseeren ter wille van een onderzoek, dat niet verwacht kan worden direct ons therapeutisch handelen te zullen veranderen?”

Ik dacht aan hetgeen Treub ¹⁾ zegt over pyelonephritis sprekende:

„Tijdens de zwangerschap is cystoscopisch onderzoek, verondersteld dat men dit zelf kan of gelegenheid heeft het te laten doen, moeielijk en, voor de diagnose alleen, weinig gewenscht.” Maar even verder,

¹⁾ Hector Treub, Leerb. der verloskunde, 1919, blz. 343.

na eenige therapeutische maatregelen te hebben besproken, zegt hij: „Als deze behandeling onvoldoende blijkt en men gelegenheid heeft de hulp van een geoefenden specialist in te roepen, dan kan uitspoelen van het nierbekken langs cystoscopischen weg genezing geven en ernstiger chirurgisch ingrijpen overbodig maken. Hij verwijst daarbij naar Brongersma ¹⁾).

Hieruit hield ik vast de woorden: cystoscopisch onderzoek voor de diagnose alleen weinig gewenscht. Zoekende, hoe anderen erover denken vond ik als meening van Pel ²⁾, dat deze meer dan eens zag ongewenschte gevolgen na een cystoscopisch onderzoek, dat soms veel tijd kan kosten. Blijvende stoornissen, schrijft Pel ³⁾ heeft hij nooit gezien.

De meeningen van deze twee van mijne leermeesters waren voldoende om mij met eenigen schroom te vervullen, toen mij dat cystoscopisch onderzoek noodig leek ter verkrijging van een behoorlijk inzicht in de werking van beide nieren afzonderlijk. De rechtvaardiging voor het in te stellen onderzoek vond ik:

1⁰. In de uitspraak van Pel, die nooit blijvende stoornissen had gezien na cystoscopisch onderzoek, eene meening, die ik nergens elders tegengesproken vond.

2⁰. In de meening van Treub, die cystoscopie niet geheel op zijde zet, b.v. als deze voor behandeling van het nierbekken wenschelijk mocht blijken.

3⁰. In de mogelijkheid, dat ik bij het onderzoek eene nierafwijking zou vinden, waarvan de draagster gebaat zou zijn als de diagnose vroegtijdig gesteld werd. Het is toch bekend, dat geen ziekte eene zoo snelle verergering door de graviditeit ondervindt als de nier-

1) H. Brongersma, De behandeling van pyelitis bij zwangeren. Ned. Tijdschr. v. Geneesk. 1913 I blz. 529.

2) P. K. Pel. De ziekten der nieren 1918.

3) P. K. Pel. De ziekten der nieren, blz. 152.

tuberculose ¹⁾. Ook zou ik de onschuldigheid van enkele afwijkingen kunnen bewijzen en de patienten eene minder aangename behandeling, dieet b.v. kunnen besparen.

4°. In de omstandigheid, dat het onderzoek zou kunnen geschieden in de vrouwenkliniek onder zoo gunstig mogelijke omstandigheden, zoodat alle ongewenschte gevolgen tot een minimum zouden te reduceeren zijn.

5°. In het vaste voornemen, het onderzoek zoo voorzichtig mogelijk te doen plaats hebben, zoo kort mogelijk te laten duren en het liever bij verschillende patienten voor ondoenlijk te verklaren, dan het onderzoek toch tot een goed einde te willen brengen ten koste van onaangenaamheden voor de patienten.

Ik stel er prijs op te zeggen, dat ik heb moeten strijden met mijne gevoelens, voor ik tot het onderzoek besluiten kon, omdat volgens mijne zienswijze de waarde van den medicus voor het grootste deel bepaald wordt, door zijne waarde als mensch en slechts voor de kleinste helft door de hoeveelheid van zijne kennis. Eene beschuldiging, dat ik de belangen mijner patienten zou achterstellen bij den drang naar kennis, zou ik onverdragelijk vinden, als zoo'n beschuldiging op goede gronden kon worden uitgesproken.

VERSCHILLENDE MEENINGEN OMTRENT ZWANGERSCHAPS- ALBUMINURIE EN ZWANGERSCHAPSNIER.

Dat de functie der nieren bij zwangeren onze volle aandacht niet alleen verdient, doch eischt, behoeft ik nauwelijks te zeggen. Een onderzoek naar de kwantiteit van de geloosde urine per 24 uur en een onderzoek naar mogelijk aanwezig albumen, zal in onze dagen,

¹⁾ Paul Bar. La pratique de l'art des accouchements Paris 1914 II.